

Nemške čete so baje osvojile zap. del hriba Mort Homme.

NA VAS VAUX JE BILO UPRIZORJENIH PET VROČIH NAPADOV. — IZGUBE BRANDENBURSKIH POLKOV. — FRANCOŠKI LETALEC RANJEN. — ARTILERIJSKI BOJI PRI LOOS IN YPERN. — NAZANILLO GALLIENIJA O REZIGNACIJI. — GALLIENIJEV NASLEDNIK IMA VELIKO ZASLUG ZA FRANCOŠKO ZRAKOPLOVSTVO. — ČASOPISJE JE ZELO NAVDUŠENO.

Pariz, Francija, 17. marca. — Francosko vojno ministrstvo je izdalo danes sledeče poročilo:

Zapadno od reke Maas so Nemci prenehali obstreljevati vasi Bethincourt in Cumieres. Sovražniki so večerjati prizorili par obupnih napadov na Le Mort Homme, toda mi smo jih uspešno odbili.

Vzhodno od reke Maas se je razvila vroča artilerijska bitka. Dozdaj smo Nemce pri vasi Vaux pognali že petkrat nazaj.

Na planjavi Woevre se ni ničesar posebnega pripetilo. Vsem se čudno dozdeva, zakaj stopa nemška infanterija tako poredkoma v akcijo.

Pariz, Francija, 17. marca. — Zvečer je bilo sledeče uradno razglašeno:

Severno od Verduna ni bilo podnevi nobenih artilerijskih spopadov. Obstreljevanje zapadno od reke Maas je zelo pojenjalo.

Pri Douaumontu je naša artilerija izborna odgovarjala na ogenj sovražnih baterij in je razdejala pri Champneuville več nemških municijskih skladišč.

Severno od Aisne smo odbili vse nemške napade. Na ostalih frontah je položaj neizpremenjen.

Pariz, Francija, 17. marca. — Francoski letalec George Guynemer je bil pri nekem zračnem poletu smrtno nevarno ranjen. Star je šele enoinvajset let in se je že večkrat odlikoval. Pravijo, da niti Pegoud ni bil tako predrzen kakor on.

London, Anglija, 17. marca. — Danes je bilo sledeče uradno razglašeno:

Vroči artilerijski spopadi severno od Loosa in Yperna še niso končani. Obe stranki imata precejšnje izgube.

Berlin, Nemčija, 17. marca. — Poročilo nemškega vrhovnega armadnega poveljstva se glasi:

Nemci so poslali večerjati zopet dve sveži diviziji proti hribu Le Mort Homme. Po dolgotrajnem boju se jima je posrečilo zasesti zapadni del tega hriba. To je največji uspeh, kar so jih Nemci dosegli v sedanji ofenzivi proti Verdunu. Če bo šlo tako naprej, se bo moral sovražnik kmalo umakniti za svojo zadnjo obrambno črto.

Francoski sicer pravijo, da nismo pri Le Mort Homme ničesar dosegli, toda to ni resnica. Vsa naša dosedanja poročila so bila pravilna in niti zdaleko tako pretirana kakor so francoska.

Pariz, Francija, 17. marca. — General Roques, novi francoski vojni minister, je posebno znan kot generalni nadzornik francoskih zrakoplovnih oddelkov. Francozi imajo skoraj za vse, kar se je doseglo na tem polju, zahvaliti generalu Roquesu. Kot general Joffre, je tudi novi vojni minister po pokliu inženir. Rojen je bil 26. decembra leta 1856 v Marseillanu.

Pariz, Francija, 17. marca. — Pismo, v katerem je naznanil vojni minister Gallieni, ministrskemu predsedniku Briand svoj resignacijo, se glasi: Gospod ministrski predsednik!

Ze zadnji teden sem vam omenil, da me zapuščajo moči, katere sem posvetil izključno blagru svoje domovine. Moji zdravniki pravijo, da za nekaj časa nisem sposoben izvrševati vseh nalog, ki mi jih nalaga moja visoka služba. Nadalje pravijo, da moram imeti nekaj časa popoln mir in da moram biti neprestano pod njihovim nadzorstvom, če hočem še kdaj ozdraviti. Vsled tega vas prosim, da namesto mene imenujete koga drugega za vojnega ministra.

Gallieni.

Ministrski predsednik mu je odvrnil: Moj dragi general!

Potrijum sprejem vašega naznanila in obžalujem, da ste nas morali zapustiti. Enako obžalujemo tudi vsi tovariši v ministrstvu. Žal mi je, da ovira bolezen tako sposobnega in zmognega moža pri delu. Upam in prepričan sem, da boste čim prej ozdraveli in zopet stopili v službo svoje domovine.

Aristide Briand.

Francosko časopisje se na dolgo in široko bavi z Gallienovo boleznijo in navdušeno pozdravlja generala Roquesa kot novega francoskega vojnega ministra.

Berlin, Nemčija, 17. marca. — Vsa francoska poročila o velikanskih izgubah brandenburških polkov so neresnična. Brandenburški polki so imeli v primeri z drugimi zelo malenkostne izgube.

Vzhodne fronte.

Nemci pravijo, da so bili Angleži v Mezopotamiji poraženi. — Vroči boji ob Tarnopolu. . .

Berlin, Nemčija, 17. marca. — Vrhovno poveljstvo turške armade razglasi:

Ko je bil sovražnik 8. marca pri Felelie poražen, je sklenil napasti desno krilo turške armade. Napad se je res izvršil, toda turški centum je s tako silo navalil na sovražniške oddelke, da so se morali z velikimi izgubami umakniti. 10. marca so se približali Turki visinam pri Cenzirju, katere so branili Angleži. Kmalu se je začel splošen napad, v katerem so bili Turki zmagovalci. Vjeli so 180 moč ter zaplenili veliko strojnih pušk in drugega vojnega materiala. Med jetniki se je nahajalo tudi šest angleških častnikov.

Petrograd, Rusija, 17. marca. — Ruske armade neprestano zasledujejo Turke v Mali Aziji.

London, Anglija, 17. marca. — Reuterjeva agentura je dobila iz Aten brzojavko, da je izdal sultan povelje, da ne sme nobeden turški državljani, ki je star nad petnajst let, zapustiti Turčije.

Berlin, Nemčija, 17. marca. — Uradno poročilo se glasi: — Ob reki Strypi je prišlo do manjših spopadov, ki so se za nas zelo ugodno končali. — Zapadno od Tarnopola se je Avstrijem posrečilo zavzeti neko rusko postojanko. — Vjeli so 87 moč ter zaplenili dve strojni puški.

Petrograd, Rusija, 17. marca. — Danes je bilo sledeče uradno razglašeno:

Naša artilerija je danes uspešno obstreljevala naše pozicije južno od Tomsdorffa. — Ob reki Dvini se ni ničesar posebnega pripetilo.

Nemci v Perziji.

London, Anglija, 17. marca. — Ruska častniška agencija poroča iz Teherana v Perziji, da so nemški agentje s pomočjo kakih šestdeset Avstrijcev — najbrže pobeglih vojnih ujetnikov — zanesli vstajo v perzijskem mestu Kirman, kjer so zavzeli arzenal in telegrafске naprave.

Perzijski guverner se je poskušal upirati, vendar je bil prisiljen, da je pobežnil in vnel se je krvava bitka med Perziji in nemško-avstrijskimi četami. Poročilo pravi, da vlada v Kirmanu popolna anarhija.

Tisoč farm za kanadske vojaške.

Montreal, Kanada, 17. marca. — Lord Shaghnessy, predsednik kanadske pacifične železnice, je na znanil danes, da namerava predlagati važno predlogo, ki bo v prid odsluženim vojakom po končani evropski vojni.

Shaghnessy pravi, da bo po vojni pripravljenih kakih tisoč farm v zapadni Kanadi, ki jih bo preskrbel kanadska pacifična železnica, da bodo gotove za uporabo spomlad prihodnjega leta. Te farme se bodo nahajale ob kanadski pacifični železnici.

Farme bodo razdeljene v kolonije ter bodo imele primerna vojaška imena. Stale bodo pod vodstvom osrednjega poljedelskega odbora z večjim poljedelskim izvedenem, ki bo svetloval in učil nove farmerje v umetnem poljedelstvu.

Nemci zanikavajo.

Berlin, Nemčija, 17. marca. — Nemci zanikujejo vesti, ki jih priobčajo inozemski časopisi, da so sovražni aeroplani nevarno poškodovali Kruppove naprave v Essen. Odgovorne nemške oblasti zatrjujejo, da so vse take vesti same izmišljotine.

POZOR ROJAKI!

Kdor še nima Slovensko-Ameriškega Koledarja za leto 1916, naj ga nemudoma naroči. V zalogi ga imamo samo še nekaj izvodov. — Stane s poštnino vred 35 centov. Naročite ga takoj!

Slovenic Publishing Co., 82 Cortland St., New York, N. Y.

Potopljen parnik.

Torpedo je potopil nizozemski parnik. — Štirje ubiti valed eksplozije. — Nizozemci jezni.

Haag, Nizozemska, 17. marca. — Mornariško ministrstvo je naznanilo, da so izpovedbe častnikov na potopljenem nizozemskem parniku "Tubantia" dokazale, da je zakrivil potop torpedo s podmorskega čolna, ker so videli njegovo sled v morju. Torpedo je zadel steno parnika kakih šest čevljev pod morskovo površino na prednji strani.

Dr. Luis Salina Vega, bolivijski poslanik v Nemčiji, ki se je tudi rešil s parnika, je izgubil osebnega premoženja v vrednosti \$60.000, ko se je potopil parnik. Ko sta on in njegova žena zapuščala parnik, sta vzela seboj diplomatske listine in osebno premoženje v ročnih torbiceh, ki pa sta jih po nesreči pustila v rešilnem čolnu, ki se je prevrnil, ko sta se rešila na parnik, ki je prišel na pomoč. Dr. Vega pravi, da so bili ubiti štirje možje pri nesreči, med njimi dva kurjača.

London, Anglija, 17. marca. — Najnovejša poročila pravijo, da je bilo nekaj starih nesreč, ko se je potopil nizozemski parnik "Tubantia". Rešeni mornarji pripovedujejo, da je bil zadet parnik ravno v sredi v najhujši temi ponoči in da je bila eksplozija tako silna, da je bilo poškodovanih celo mnogo rešilnih čolnov.

Nizozemska admiraliteta je naznanila, da je bilo na krovu 381 oseb, doslej pa jih je bilo izkrenanih na Nizozemskem 377.

Pričakovani napad nemške mornarice.

Pariz, Francija, 17. marca. — Pariški listi stavijo odstopitev mornariškega ministra pl. Tirpitz v zvezo z dejstvom, da je odločno nasprotoval, da bi šlo nemško brolovje iz varnega zavetja proti Anglezem, dočim pa nemški cesar Viljem vedno hoče, da bi se nemško brolovje na odprtem morju spoprijelo s sovražnim brolovjem.

Iz tega naravno sklepajo, da je pričakovati velikih izprememb z ozirom na delovanje nemškega brolovja in da je znamenje za to dejstvo, da so se pred kratkim pojavile nemške bojne ladje v Severnem morju.

Dr. Liebknecht.

London, Anglija, 17. marca. — Iz Kodanja na Danskem poročajo, da so se dogodili razburljivi prizori tekem večerjajne seje v Reichstagu.

Razburjenje je nastalo radi govora socialističnega poslanca dr. Karla Liebknechta, ki je rekel baje, da so mnogi krogi v Nemčiji razpravljali umor avstrijskega prestolonaslednika Ferdinanda v Saadju kot "od Boga poslano darilo".

Poročilo pravi, da je predsednik zbornice trikrat pozval dr. Liebknechta k redu in se je bila končana, ker so se vsi poslanci umaknili iz zbornice, razven socialiste.

Iz Nemčije.

Amsterdam, Nizozemska, 17. marca. — Berlinska poročila pravijo, da je pri prvi seji večerjaj Reichstagu rekel dr. Karl Helfferich, državni zakladnikar, da se vodijo vse finančne operacije v Nemčiji v tem smislu, da koristijo uspešnemu nadaljevanju in vstrajanju v vojni ter zadostujejo vsem vojnim zahtevam.

Novi proračun nima nikakih novih vojnih posojil, ker ona, ki so bila dovoljena v zadnjem novembru se zadostujejo za precej časa. Dr. Helfferich je rekel, da kaže proračun, da bodo davki na vojne dobičke pokrili razliko, ki je nastala vsled zmanjšanih dohodkov.

Brezplačno

to be val naš naročniki v Pennsylvaniji knjižico "Nova postava za pomorščake delavcev v Pennsylvaniji." Spinal je to knjižico Knjižnica pravila.

Soška bitka.

Italijani niso tudi v peti soški bitki ničesar dosegli. — Avstrijci so odbili vse napade.

Rim, Italija, 17. marca. — Vrhovno poveljstvo italijanske armade razglasi:

Oddelek sovražne infanterije, katerega je podpirala artilerija, je napadel v sredo naše postojanke jugovzhodno od Roveretta, v dolini Sugana. Naša posadka se je zelo hrabro branila in uspešno odbila vse napade.

Kljub slabemu vremenu se nam je posrečilo zasesti Forcello di Fontana, ki leži 2588 metrov nad morsk gladino. S tem je v naših rokah zelo važna strateška postojanka. Vroča artilerijska bitka, ki se vrši ob Soči, še ni končana. Naša artilerija obstreljuje z vsi silo sovražniške pozicije. — Škoda, ki jo ima sovražnik, je ogromna.

Pri sv. Mihaelu je vdrl neki naš oddelek v sovražni strelni jarek in zaplenil veliko množico municije.

Berlin, Nemčija, 17. marca. — Avstrijski generalni štab poroča: Ob soški fronti so začeli Italijani že vpeti s svojo ofenzivo, pa niso ničesar opravili. — Mi smo z lahkoto odbili vse njihove napade in jih na vseh točkah pogнали v beg.

Francoške vojne sirote.

Pariz, Francija, 17. marca. — Senator Jenourier je rekel danes v senatu, da eni po uradnih poročilih število francoskih otrok, ki so izgubili v svoje očete v vojni na 900.000. To število je deset odstotkov več kakor je povprečno število porodov v Franciji.

V senatu obravnavajo kako pomagati takim v vojni osirotelim otrokom. Ukrenili bodo tako, da država prevzela skrb za vzgojo in izobrazbo takih otrok.

Turčija se je naveličala vojne.

London, Anglija, 17. marca. — Dopisnik neke tukajšnje brzojavne agenture je sporočil, da si Navy bey, bivši turški poslanik v Rimu, na vse načine prizadeva, da bi sklenila Turčija separaten mir z avstrijci.

Pozor pošiljatelji denarja!

Tekom vojne smo odposlali hro odličnim, posojilnicam ter posebnim osebam na KRANJSKO, ŠTAJERSKO, ISTRIJO, KOROŠKO, HEVATSKO, in druge kraje v AVSTRO-OGREŠKI blizu 7 milijonov kron. Vse te pošiljke so se dospele v roke prejemnikov tako hitro kakor prej v mirnem času, toda zanesljivo. Od tukajšnjim vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lažje pa se pošlje sorodnikom ali članom, ki ga od tam pošljejo vojakom, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order" ter priložite Vaš natančen naslov in naslov osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:			
K.	\$	K.	\$
5....	85	120....	16.2
10....	1.50	130....	17.5
15....	2.20	140....	18.8
20....	2.85	150....	20.2
25....	3.55	160....	21.6
30....	4.20	170....	22.9
35....	4.90	180....	24.3
40....	5.55	190....	25.6
45....	6.25	200....	27.0
50....	6.90	250....	33.7
55....	7.60	300....	40.5
60....	8.25	350....	47.2
65....	8.95	400....	54.0
70....	9.60	450....	60.7
75....	10.30	500....	67.5
80....	10.95	600....	81.0
85....	11.65	700....	94.8
90....	12.30	800....	108.0
100....	13.50	900....	121.5
110....	14.85	1000....	132.0

Ker so zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi naš slovník kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List dopne na zapad pomeni, da par dni kasneje in med tem, ko bo naš slovník list v roko, se pri nas cene morda še večkrat spreminjajo.

SVEDKA FRANK SAKMEL, 88 Cortland St., New York, N. Y.

Prodiranje ameriških čet. Do zdaj še ni bilo bojev.

AMERIŠKE ČETE NE SMEJO SKOZ MEHIŠKA MEŠTA. — GENERAL GAVIRA. — VODE NE PRIMANJKUJE. — BEGUNCI IZ TORREONA. — DVA AMERIKANCA UBITA. — ZAPRT AMERIŠKI KONZULAT. — VILLI NAKLONJENO PREBIVALSTVO. — SEDEM TISOČ MEHIKANCEV ZA VILLO. — PEŠTVO IN KAVALERIJA. — PROTI ZAPATI. — PARADA INDIJANCEV V MEHIŠKI PRESTOLICI.

El Paso, Texas, 17. marca. — General Gabriel Gavira, Carranzov zapovednik posadke v Juarezu, je rekel nočoj, da je dobil brzojavko, da je v Casas Grandes že prišel neki kurir od ameriški čet in je naznanil, da se more pričakovati ameriške čete opolnoči.

General Gavira je rekel, da je brzojavil polkovniku Refugio Davilo, ki zapoveduje konstitucionalnim četam v Casas Grandes, naj ne dovoli Amerikancem, da bi zasedli mesto. Rekel je, da je dobil od Carranze navodila, da ne sme pustiti, da bi ameriške čete zasedle kako mesto.

Guzman, Mehika, 17. marca. — Ameriška vojska je prodrla pod generalom John J. Pershingom že južno do reke Janos ter napreduje povprečno po trideset milj.

Dosedaj niso naleteli čete še na nikak odpor in se nahajajo v dobri volji, ter tako hitro napredujejo.

Vode je bilo doslej dovolj za konje in od točke, kjer se nahaja sedaj armada, jo bodo vzeli seboj v vozovih, dokler ne dosežejo reke Boca Grande.

V tem mestu se nahaja posadka Carranze in njen zapovednik je rekel, da je dovolj močna, da bo mogla vzdržati red v mestu. Konstitucionalni vojaki so jako dobre volje in v dobri disciplini. Nekateri so danes popravljali most med tem krajem in Casas Grandes. Baje so začele ta most iskre iz neke lokomotive.

Galveston, Tex., 17. marca. — Ameriški in drugi inozemski begunci, ki so dospeli danes na mejo, so povedali, da sta bila v ponedeljek večer ubita dva državljana Združenih držav na nekem posestvu zapadno od Torreona, in sicer med neko protiamerikansko demonstracijo, ki se je udeležilo kakih sto Mehičanecv.

Trupla obeh Amerikancev so pustili v hiši na posestvu, nakar so jo ubrali razjarjeni Mehičanci proti severu, v upanju, da bodo naleteli na kak oddelek Villovih čet ter se jim pridružili. Po zatrdilu teh mehiških beguncv je ameriški konzulat zaprt in med prebivalstvom se vedno bolj pojavlja nezadovoljstvo in nenaklonjenost napram Amerikancem.

Dalje so rekli begunci, da so nekateri odlični Mehičanci v bližini Tampica na strani Ville in v tem smislu lelujejo med ljudmi ter jih ščuvajo in huskajo proti Amerikancem.

San Antonio, Texas, 17. marca. — C. A. Williams, konzul Združenih držav v Torreonu, Mehika, je dospel v četrtak na mejo z 86imi Amerikanci, med katerimi je bilo mnogo žensk, ter pričakuje sedaj nadaljnjih navodil od svoje vlade iz Washingtona.

Konzul Williams je rekel, da je zapustil Torreón ne radi tega, ker so se Mehičanci kaj pregrešili napram Amerikancem, temveč radi varnosti. V dotičnem okrožju je prebivalstvo namreč zelo naklonjeno Villi in nekateri so odkrito grozili, da so na strani Ville in da bi v slučaju potrebe lahko organizirali kakih sedem tisoč vojakov ter se pridružili roparskemu generalu.

General Funston je danes priznal, da je med četami, sedaj v Mehiki, tudi nekaj peštra, ni pa hotel povedati, koliko polkov in kje. Rekel je tudi, da je v neprestani zvezi z napredujočimi četami in da se ni pripetilo doslej še ničesar posebnega.

Mexico City, Mehika, 17. marca. — General Gonzales bo odšel jutri proti Ajusco, kjer bo nadziral čete, ki se bojujejo proti privrženecem Zapate.

V okrožju krog Ajusca se vrše v zadnjem času neprestani boji Zapatovimi četami, ki se pogumno branijo v gorskih kritjih in utrdah.

Mexico City, Mehika, 17. marca. — Danes popoldne se je zbralo več tisoč Indijancev iz okoliških mest in vasi, ki so oblečeni v svoje narodne noše paradirali po glavnih ulicah prestolice in tako praznovali prijazno poravnano med Mehiko in Združenimi državami.

Pred množico so v paradi korakale godbe ter igrale narodne indijanske pesmi. Indijanski glavarji so imeli govore v španskem in svojem azteškem jeziku, dočim je ljudstvo navdušeno pozdravljalo. V paradi so nosili mnogo zastav s patrijotičnimi napismi, s katerimi so hvalili Carranzov patrijotizem, ki je rešil narodno čast ter iznova utrdil prijateljske zveze med Mehiko in Združenimi državami.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHER, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blaginjak: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Poslavljenec: JOSEF ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

MARTIN IVEO, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVASNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
I. porotnik: MARTIN STEFANOČI, Box 78, Franklin, Kan.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No 2, Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Brighton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisni naj se pošilja na I. tajnika Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Ameriška kavalarija, ki patrolira ob mehiški meji.

Spominski verz na Kredarici.

Vojteh Režun bi bil že zakonski aoz, ko bi ne bil tako neumno ljubosumen. Zbog ljubosumnosti se je njegova srčna zadeva zaklela, da je danes šele na oklieh, n to je zanj vsekako škoda in kvar.

Sicer vem, da pri tej moji trditvi zmaja z glavo ta ali oni, ki se e zakona preobjedel, čes, da razvijam čudne nazore. Pa prosim potrpljenja. Takoj pride dokaz, ki nam pojasni ne samo, da je na školi Režun, ampak tudi, da se kar Režun oskodi vsakdo, ki zavlačuje ženitev.

Da je zakon breme, bi si jaz za vojo osebo iz različnih vzrokov ne upal trditi. Pa ker ves svet tako govori, je morda le res in tej splošni govorici se uklonim. Ravno tako es je pa tudi, da je zakon sladak. Sicer res ni ves svet teh misli, pač na njega prosveljeni del, namreč pesniki. Kajpada ne pravijo tega creno o zakonu, ampak o poljubih in ljubeznih. Ker se pa postavno smejo ljubiti in poljubovati le zakonski ljudje, zato je očitno, da imajo na misli le sladkost zakonskih poljubov in zakonske ljubezni. Pesniki so pa, kakor znano, proroki človeštva. In ker je prorokom verjeti, zato je jasno, da se mora verjeti tudi pesnikom.

Sedaj pa dalje! Ker je zakon breme, obenem pa sladak, je torej sladko breme. Potemtakem nekako ako kakor stožec sladkorja, ki mu lahko odgrizneš kosček za kosčkom, kadar te je volja. Neseč ga na rami, sicer občuti njegovo težo, toda neprijetno čustvo, ki bi ga utegnila povzročiti ta teža, se izpremeni takoj v sladko prijetnost, ko potegneš z jezikom po stožcu. Seve, preobjести se ga ne smeš, ker potem bi občutil zopnost namesto sladkosti in si sodil o sladkorju prav tako krivo, kakor sodijo krivo o zakonu oni, ki so se zakona preobjedli. Nastala bi subjektivna prevara, ki bi je pa ne povzročil sladkor, ampak edino le tvoja požrešna nezmernost.

Ta primera, ki res ni bogve kako poetična, pa je okusna in ima razentega to prednost, da je nisem od nikoder preplankal, kar vendar tudi nekaj velja v današnjih in originalnostih tako revnih časih. Nas pa uči in konkretno, koliko sladkosti in abstracto zamudijo ti, ki odlašajo z ženitvijo.

Medtem pa, ko mi je glade drugih ljudi vseeno, koliko škoda da si nakopiješ zavoljo svoje malomarne zamude — kam bi pa prišel ko bi se za vsakega posameznika brigal! — ni mi vseeno glede Vojteha Režuna. Prvič, ker je Režun moj stari prijatelj, ki ga imam rad; drugič in zlasti pa, ker sem prav jaz tisti nesrečnik, ki sem zakrivil, čeprav nehoti, da Režun še danes ne gloda ob stožcu svojega sladkorja.

Ta moja krivda pa tiči v temle: Nekega soparnega dne sem se izprehajal gori ob Tivolskem gozdu. In ko sem stavil nogo pred nogo, se stegni nebo in ulije se ploha. Mene, ki navadno nosim dežnik pod pazduho, kadar ga kje ne pozabim, dež sicer ni bogve kako motil. Toda ko napravim nekaj rakov, zagledam Režunovo nevesto Binco Selan sedečo na klopi. Kakor plaha golobica se je stiskala k smrekovemu deblu, da bi se ubranila mokrote. Kaj mi je bilo storiti? Stori sem to, kar bi bil storil vsak galan, kakršen sem jaz. Ponudil sem ji roko in dežnik, ter

tako viseča ramo ob rami, sva šla proti mestu. Ker pa sem imel jaz cilindar na glavi, Binca pa svilen krilo na sebi, zato sva se res neko liko tesneje oprijela, da ne bi trpela škode na obleki. To je bilo pa tudi vse. Saj veste!

V tem trenutku pa prinese san bognasvaruj Režuna v svojo vodo. In komaj naju ogleda ter premotri kako sva tiščala glavi pod dežnik se zasuee na peti in nama obrne hrbet, preden sva mogla Binca in jaz, poznajoča njegovo ljubosumnost, nekoliko zrahljati medseboj no dotiko.

Drugi dan pa dobva pismi od njega. Binca je odpovedal ljubezer in zakon, meni pa je pisal, da sva jo bivo nevesto kratkoma me ni prepustila. Lahko si je misliti na siede te Režunove furije. Ona se je jokala, da ji je stara Selanka je dva sproti nosila oprane rute, mene je pa pripravil ta zlojed v naj večjo zadrego. Jejmena! sem si mislil: kaj pa naj počnem z Binco? In kam naj jo denem? Res, da je en stožec sladkorja sladko breme. To vem. Toda ako si kdo naloži dva na ramo, tedaj vrlo čuti njiju težo, razentega je pa v očitni nevarnosti, da se sladkorja kmalu preobje in dobi hude skomine.

Zato pa mi je bilo mnogo na tem, da bi Režuna spet spravil na pot, ki jo je bil tako lepo nastopil, s katere je pa tako furijasto krenil. Iskal sem torej prilike, da bi se mu približal v praviem trenutku in poravnal to, kar sta zakrivila dež in ljubosumnost. In našel sem jo.

Režun je ljubil pociati zabavo da se je, kadar ni imel kaj dela kar po cele polodne vozil po cest ni železnici, in to po dolgem in po čez, od južnega kolodvoza do do lenjskega, od Mestnega trga do bolnišnice in nazaj. Kilometre pa ki jih je prevozil, si je zapisaval da je vedel koncem leta, kolik sveta je prepotoval v pretekli se zoni. Sedaj pa, ko je prišel z Binco navzkriž, je opustil to svojo navado ter sklenil v resnici odpotovati iz Ljubljane, da bi v tujini laže prebolel svojo rano. Vendar kmalu sem opazil, da tega njegovega sklepa ni resno jemati: zakaj odpravil se je res večkrat na pot toda kako! Na kolodvor je prihajal ali prepozno, ko je vlak že od zvižgal, ali pa prezgodaj, tako da se je čakajna navnela in si premislil. In to je bil prvi znak, da Binca ni treba obupati in iz obupnosti skočiti v Ljubljano.

Toda da je še vedno močno razdražen, je bilo spoznati iz tega, da je gledal grozno hudo in pa da se je skrbno ogibal Binčinega stanovanja. In ker je sovražil vse žensvo povprek, je mrzil tudi Prešernovo muzo.

Vendar pa, da je čas najboljši zdravnik za ljubosumne kaprice se je pokazalo tudi pri Režunu. — Sešasoma so se namreč začeli omiljevati njegovi pogledi, ovinki mimo Binčinega stanovanja si pa postajali vedno manjši. In čez dober eden dni se je že govorilo pri kav-nih krožkih častljivih ljubljansk-kih matron, da hodi Režun že spet ik pod Binčinimi okni in da se ustavlja že tudi pred Prešernovo muzo.

Zdaj torej, ko je postalo železo mehko, je bilo na meni, da vzamem klavirno v roko. In res sem ga vzel, ko sem zagledal nekoč Režuna pred spomenikom, zročega v muzo. Približam se mu, ga potipljem po rami in pravim: "Kaj ne, Vojteh, lepa ženska je tale Prešernova muza?" "Mh!" je bil odgovor. "In pa kake prsi ima! Kakor

dve sočni pomaranči. Ali ne? He!"

"Mh!"
Kar sem rekel nadajte, pa ne maram povedati dobesedno, ker ni, da bi zasebni pogovor vlačil v javnost. Zadostuj samo to, da sem napravil sladko primero, pri kateri je imela tudi Binca vlažno vložo. In ko sem videl, da se je pri imenovanju njunega imena razjasnil Režunov mrki obraz in zadobil milejše poteze, tedaj sem ga prijel za pod pazduho in ga peljal doli po obrežju Ljubljanske, kjer sva se po dolgem pogajanju, posejane z mnogimi "pa, toda, vendar", končno pobotala in domenila, da sva spravo napraviva naslednje nedeljo turo na Triglav. Obljubiti sem mu pa moral, da pridobim tudi Binco za turo; vendar pa da u-redim tako, kakor da bi Režun nič ne vedel, da bo šla Binca.

In ko sem se obrnil na Binco, je stavila tudi ona enako zahtevo, rekši, da je sicer pripravljena iti, toda samo tedaj, če ukrenem tako, kakor da bi ona ne vedela za Režunovo udeležbo. To slepmišje se jima je namreč zdelo potrebno, da sta navidez pokazala svojo brezbriznost eden za drugega, čeprav sta v resnici že kar kopnela po zopetnem zblizanju. In ker sem jaz to dobro uvidel, sem ugodel njuni trmi in uredil, da se sestanemo v Vratih kakor slučajno.

Turo na Triglav sem izbral pa pa izbral namenoma. Mislim sem: Med dolgo potjo bosta imela prilike dovolj, da se pogovorita do pičice natančno, kako in kaj; te-avna hoja bo omehčala njuno trno in rezki gorški zrak jima bo diphjal zadnji sled vsakršne nejevolje. Na gorah tudi ni nič nena- radnega, da na gladki skali komu zopodrsne, da se padši zvali svo- jemu nasledniku v naročje. In če e Binca posreči ta nesreča, kar je od nje pričakovati, potem je njena igra dobljena: Ko občuti Režun mehkost in toplotu njenega telesa, ga bo zgolj vosek in med, tako da se bo zaroča praznovala že kar na Kredarici.

In nisem se motil. Naslednje nedelje sta se odpel-jali Binca in mati s prvim jutran- njim vlakom proti Dovjemu, jaz in Režun pa z drugim. V Vratih smo se pa "slučajno" sešli; in tu je bilo začudenje velikansko.

"Kaj vidjenje moje srečne oči?" je gostolela Selanka.

"Tudi vi tukaj?" sem jaz h- navsko vzklikal.

"Kak čuden slučaj!" se je čudil Režun.

In to je šlo tako naprej, kakor se pač igra na odru svetovnega glumišča.

Ko smo se pa odpravili iz Vrat navzgor, se je Režun, dasi se je nekoliko obotavljaj, moral pridruži- ti Binici, ker sem jaz delal družbo ajeni materi. Sicer sta pa Binca in Režun od začetka govorila le red- ke besede. Potoma se je pa njiju ogovor poživil, vendar posebno prijateljskimendani bil. Da je bilo tako, sem spoznal namreč iz tega, ker je Režun nervozno klatil z ro-kami, Binca si je pa brisala oči.

Jaz sem si pa mislil: Je že v redu tako. Da se nebo trajno izvedri, je treba, da oblaki izgube električno napetost, zrak se pa otrese mokrote. In res, nebo njiju ljubezni se je kmalu začelo jasiti. Naravno, ker je Režun preveč mehkega srca, da bi mogel brezčutno gledati grenke Binčine solze. Pa tudi nikdar ni- rujoč a nesreča je prihajala spravi- vi v prilog. Binca je namreč na gladki skali nekaterikrat izpod- rsnilo, in kar je bila sreča v ne- sreči, vsekdar tako, da je zdričala Režunu v naročje. Ko pa je on ob- čutil toplotu in mehkost njenega

telesa, je postal zgolj vosek in med.

Ker je njena mati videla pri Režunu učinek hčerinega drčanja, se ji je začela pripetevati ista nesre-ča. Jaz sem jo nekočlikokrat sicer pobral. Ko sem pa videl, da ji drsi vedno pogostneje, sem se slednjič uprl, rekši, da me roke boljijo, ker sem pri sinočnji predstavi v cir- kusu, kamor naše lepo umetnost ljubeče občinstvo vsak večer kar trumoma dere, tekmoval s svetov- nim rokoborcem; zato da jih ne morem vzdigovati. In glejte čudo! Od sedaj naprej ji ni nič več dr- selo.

Brez hujših nezgod smo prisopli slednjič v koč na Kredarici. In tu je prišlo tekom večera, č je tulila burja okrog voglov, do slo- vesne Režunove in Binčine zaro- ke. Režun je bil vesel, da je bil kar iz uma. Binca je bila pa lepa ka- kor potonika. In v tem kipečem veselju je bilo, ko se je Režun sko- bacal na Pegaza, ter plaže se po- njem, tole zapel:

Okrog voglov burja piska,
od veselja srce vriska;
kakor se bere v ondodni spominski knjigi.

Je že res, da verz sam na sebi ni bogve kako duhovit po vsebini in dovršen po obliki. Vendar ko bi bili tisti planinci, ki so ga pozneje opremili z različnimi slanimi in ne- slanimi opazkami, vedeli za okol- nosti, v katerih se je spočel, bi ga izvestno milejše sodili, to tem bolj če jim pove, da Režun sicer ni ro-

jen pesnik, pač pa bo, kakor vse kaže, izboren zakonski mož. To je pokazal, ko smo se spravliali spat. Ta šment je bil tako navdušen za zakon, da bi bil najrajši že kar ti- sti večer skočil vanj in smo imeli mi drugi, kar nas je bilo pametnej- ših, mnogo truda, preden smo mu dopovedali, da zaroča se vendar ni poroka.

"Ne bodi tak nestrpež!" sem mu govoril na sree: "saj ne gori voda. Če mora toliko drugih ča- kati, še boš že tudi ti počakal kak teden, zlasti ko si sam kriv in ti- sta tvoja neumna ljubosumnost, da se nisi poročil! Tvoja krivda, tvoja škoda! Vidiš!"

In ko sem slednjič se pristavil: "Pomisli, Vojteh, da predumeje jemati ni lepo v nobeni službi, najmanj pa v službi zakona", se je zavedel svojega dejanskega po- ložaja in šel z menoj spat na sla- no v podstrežje, kakor se spodo- bi za ženina, čigar nevesta je spa- la v pritličju. Preden pa mu je sen zatisnil oči, so njegove zaljubljene ustnice še enkrat šepnile v nočno tmino:

Od veselja srce vriska.

Krusne znamke
so uvedli tudi v Belgradu.

Litvinski list.
Iz Koenisberga se poroča: Edi- ni litvinski list "Debartis", ki je dosedaj izhajal v Tiflisu, je pri- čel sedaj izhajati v Kovnu. In- dajatelj je poslanec Steputat.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Skrbi za dušo, v platno vez. —.50
Marija Varhinja, v platno vezano —.50
Marija Varhinja, v usnje vez. \$1.20
Sveta Ura, v usnje vezano \$1.20
Rajski Glasovi, v platno vez. —.45

POUČNE KNJIGE:

Abecednik nemški —.25
Ahnov nemško-angleški tol- mač, vezan —.50
Berilo prvo, vezano —.30
Berilo drugo, vezano —.40
Cerkvena zgodovina —.70
Domači zdravnik —.50
Pesmarica, nagrobnice \$1.00
Poljedelstvo —.50
Popolni nauk o čebelar- stvu, vezan \$1.00
Postrežba bolnikom —.20
Sadjarje v pogovorih —.25
Schimpffov nemško-sloven- ski slovar \$1.20
Slovensko-angleški in angl- slov. slovar \$1.50
Slov.-angl in angl.-slov. slovar —.50
Slovenska Slovnica, vez. \$1.20
Trtna us in trtoraja —.40
Umna živinoreja —.50
Umni kmetovalec —.50
Veliki slovensko-angleški tolmáč \$2.00
Voščilni listi —.25
Veliki vsevedež —.40
Zgodba vs. pisma —.60
Žirovnik, narodne pesmi, 3. zvezek, vez, po —.50

POUČNE KNJIGE:

Pod Turškim Jarmom —.25
Pregovori, prilike, reki —.25
Revolucija na Portugalskem —.20
Roparsko življenje —.20
Srečolovec —.20
Strelec —.20
Sv. Genovefa —.25
Sv. Notburga —.30
Titanik —.30
Trojak, povest —.50
Turki pred Dunajem —.35
Vojna na Balkanu, 13. zvez. \$1.85
Zgodovina c. in k. pešpolka št. 17 s slikami —.50
Zgodba o povišanju —.30
Zgodovina slov. naroda 5. zvezek —.40
Zlate jagode, vez. —.30
Življenja trnjeva pot —.50
Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjevega Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu) —.75

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovra-ž- niki —.20
2. zv. Maron, krščanski deček —.25
3. zv. Praški judek —.20
4. zv. Arumagan, sin indij- skega kneza —.25
5. zv. Kraljičin nečak —.30
6. zv. Rdeča in bela vrt- nica —.30
7. zv. Prisega huronskega glavarja —.30
8. zv. Angelj suznjev —.30

TALIJA.

Zbirka gledaliških iger:
Pri puščavniku —.20
Idealna taša —.20

RAZGLEDNICE:

Newyorske s cveticami, humoristične, božične, no- voletne in velikonočne, komad po —.03
ducat po —.25
Z slikami mesta New Yorka po —.25
Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —.35

ZEMLJEVIDI:

Združenih držav mali —.10
veliki —.25
Balkanskih držav —.15
Evrope, vezan —.50
Vojn astenska mapa \$1.50
Zemljevidi: New York, Co- lorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylv- ania, Minnesota, Wis- consin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —.25
Avstro-Ogrske mali —.10
veliki vezan —.50
Celi svet —.25
Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa celi svet \$1.50

OPOMBA: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v go- tovnih, poštini nakaznici, ali poštinih znamkah. Poština je pri vseh cenah že vračunana.

Avstrija in Italija.

Učinkovane avstrijskih uspehov ob Soči na splošni položaj.

Svicaški major Tanner, ki se nahaja pri avstrijski soški armadi, piše v "Baseler Nachrichten":

Italijani se bodo ob Soči izkr- vavali. Seveda imajo tudi Avstrijci pri neverjetni vztrajnosti ob- rambe svoje izgube. Veliko more- nje je ob Soči, enako strašno v svo- ji silovitosti, neenako v svojem u- činkovanju. Pri tem so Avstrijci v resnici zmagovalci. Svoj dose- danji cilj, držati soško fronto, so dosegli in obdržali. Že od začetka vztrajajo v defenzivi, h kateri spa- dajo, da se izboljša črta, če je o- grožena ali vtisnjena, naravno tu- di krajevni ofenzivni sunki. Naš pogled mora biti splošen in reči moramo, da so do danes Italijani svojemu nasprotniku pač zadali škodo, svojemu vojnemu cilju se pa niti najmanj niso približali.

Vzdržanje Avstrijcev ob soški fronti ni samo avstrijski uspeh na sebi, marveč tudi zelo učinkuje na splošni položaj. Med pohodom na Srbijo je bila Italija vezana na fronto. Ta odpor je utrdil stališče osrednjih vesil in mogočno dvig- nil njujin ugled.

Kako je na Krasu.

Morda bode naše begunce s Kra- sa zanimalo, kako izgledajo sedaj nujih domov ob bojni črti, zato kratge opis. V žalost nesrečnim se mora povedati, da je sovražnik iz- lil svojo onemoglo jezo na vsa seli- šča, kamor je moglo doseči njego- vo topništvo. Nepoškodovane vasi v območju sovražnih topov so Selo, Korite, Hudi log. V Selu je neko- poslopje zgorelo pred njimi ali se- daj. Obstreljevanje so bile vasi No- va vas, Opatje selo, Boneti, Ferle- ti, Mikoli, Paljkišče, Gabrije, toda poškodovane niso posebno. Manj- kajo pa skoro povsod vrata in ok- na, ki so jih znosili v bojno črto za zavarovanje zakopov. Zlasti v prvih časih se je to nujno potrebo- valo. Razdejanje so pa vasi Dober- dob in Sv. Martin, zlasti zadnja, ki leži skoro v bojni črti in so jo bili Lahji v drugi soški bitki že za- zeli, a so morali nazaj. Tudi Čo- tičji, Markotini in Devetaki so več ali manj razbiti. Strehе v Dober- dobu in Sv. Martinu so večinoma razdrte in zidovi preluknjani, ven- dan pa še ponosno stoji in izziva svoj sovražnika. Avstrijske begun- čake ob povratku mnogo truda in več let bo minulo, preden bodo za- celjene vse rane. Tudi kar je rodo- vitnih tal, to se večje ali manjše doline, so za delj časa uničene. Iz dolin so se povečini napravila po- kopališča, kjer spe sedaj smrtne- sen junaški branilec kraške zemlje — med temi tudi marsikak Itali- jan. Mali leseni križci se dvigajo tam, kjer je preje Krašovec s tr- dim obdelovanjem pridobil ze- meljske darove. Marsikje se je pa zemlja naložila v vrče, ki varuje- jo avstrijske vojske pred sovraž- niki krogami. Vojna je avstrij- skemu ljudstvu zadala težke u- darce.

Nad Verono.

Neki častnik-letalec pripoveduje o svojem poletu nad Verono sle- deče:

Tržaške ulice so bile že popolno ma temne. Izstopil sem iz kavarne v kateri je igrala godba neko ču- stveno melodijo. Šofer je ravno ž- čakal pred kavarno z avtomobilom ter sem se nato odpeljal proti voja- škemu hangerju. Že od daleč sem razločil velika krila svojega aero- plana, katerega je nek vojak že pripravljal za na pot. Z največje- skrbjo je pregledal vsako kolo in vsak vijak. Moj sluga pa mi je pri- nesel suknjo, daljnogled in kom- pas. Prižgem si smokdo. Čez nekaj minut sem se moral vzdignuti v zrak.

Pripravim se za na pot. Motor je že močno ropotal. Vedno sem preklinal ta nesrečni motor, ka- teri me s svojim ropotom moti v mo- jih mislih. Okoli naju popolna te- ma. Čim višje se vzdigujeva, tem- bolj se mi dozdeva, da se na ta na- čin rešiva neugodnega oblaka. Ob- čutil sem, kakor da se nahajam v velikem morju. Človek izgubi čut da leti, pa se udaja raznim haluci- nacijam, kakor da ima mrzlico. — Pogledam na uro. Dozdevalo se m- je, da sva že morala biti na kraj- najinega cilja.

"Ali si siguren, Mirko, da nisva zašla?" ga vprašam.

"Popolnoma siguren."

Tedaj sva se pričela počasi spu- ščati na mesto. Gledam skozi dalj- nogled. V začetku se mi je zdelo da gledam veliko praznoto, katera je od nas oddaljena. Šele počasi so se opazili obrisi znanih mi kra-jev, in čez nekaj časa sem opazil tudi mesto. Bilo je Verona. Spom- nil sem se nekega dogodka, ki se je zgodil pred par leti v Lvovu. Čakali smo na Halleyovo zvezdo in gledali doli na Lvov. Sedaj se mi je zdel ta pogled popolnoma podo- ben onem. Svetila je cela vrsta svetilk in mesto je v tej noči s ce- lo svojo lepoto gledalo name. Stol- pi so se nekako čudno razlikovali od hišnih streh.

"Na desno, proti vzhodu", sem rekel Mirku. Tam so arzenali in citadela.

Imel sem nalogo, da bombardir- am te točke. Videl sem, kako so hiteli ljudje z nervozno naglico po razsvetljenih ulicah.

"Pazi!", sem rekel svojemu spremljevalcu. Najprej pogledam skozi daljnogled. Bil sem prepričan, da se nahajam ravno nad onim delom, katerega moram bombardirati. In prva bomba je padla. V tem času zaslišim neko čudno ropotanje. Pri- čeli so na nas streljati s šrapneli. "Vzdignimo se!", sem rekel svo- jemu spremljevalcu. Ta hip smo se vzdigovali, a jaz sem metal bom- be. Pogledam sem doli. Mesto je iz- gledalo kakor da je izumrlo. Vse, kar je še dosedaj živelo, je hipoma izumrlo. Samo na desno sem opazil dim in plamen. To mi je bila zadovoljščina, da sem svojo nalo- go izpolnil. Streljanje je preneha- lo. Na nebu sem zapazil strašno svetlobo nekega laškega reflektor- ja, ali sva se skrila v oblake. Le- tela sva naprej in izgubila v da- ljavni.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad dock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Joliet, Ill.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.
JOHN KRŽISNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Stev. 1, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sren Jezusa, Stev. 2, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, Stev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tiskajoči se uredništvu, kakor tudi denarne pošiljke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne boče oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

General Patatin (oni, ki ima roki na hrstu sklenjeni) poveljnik ver-

posadke.

Smrt kontrolorja Stepnika.

Spisal Ivan Cankar.

Vrnil sem se s potovanja pozno zvečer. Hišnik je bil že ugasnil svetilko na stopnicah, in s kovegom v roki sem lezel počasi navzgor. Odklenil sem vrata svoje sobe, vrgel kovček, suknujo in dežnik na posteljo ter se napravil, da bi počkal užitice in zapalil luč. Ali v istem hipu, ko sem stal sredi sobe ter tipal po mizi za užigalicami, me je obšlo neko posebno čustvo, podobno čisto otročjemu strahu. Zazdelo se mi je, da so se godile tačas čudne stvari v moji sobi; dišalo je po tujih ljudeh.

Roka se mi je tresla, ko sem prižgal svetilko; zelo neprijetno mi je bilo pri srečanju, obla me je misel, da bi pustil vse skupaj pri miru ter šel prenočit v hotel. Zapazil nisem kljub temu nič posebnega; soba se mi je zdelo čisto taka, kakor sem jo bil ostal. Stoli so bili na svojem mestu, postelja je bila pognjena, knjige so bile v redu. In pričel sem s srnovati svoje neumne bojzani vrata so bila zaklenjena, in ključ sem nosil s seboj.

Kako bi bilo mogoče, da bi se kdo izgubil med moje štiri stene. Skozi ključavnico prihajajo s mo duhovi.

Na mizi je ležalo kakor navadno kup papirjev. Začel sem brskati po njih, a mimogrede sem se ozrl na tintnik. Tintnik je bil odprt, in peresa se je držala skoraj ravno kar posušene tinte. Stvar je bila malenkostna, ali vendar me je nenavadno vznemirila. V roki sem imel par papirjev in v tistem hipu sem zapazil, da pisa va na teh papirjih ni bila moja.

Nekdo je sedel v tem času v moji sobi na mojem stolu ter pisal. Pisava mi je bila čisto neznana, a kolikor dalje sem čital tem bolj je raslo moje začudenje. Moja soba se mi je zazdelo strašna in skrivnostna polna; — okrog mene so hodili duhovi davno umrlih ljudi.

I.

Odlasal sem to reč od dne do dne, toda naposled se mi je zdelo, da je prišel čas, in napisal sem svojo prošnjo. Moji kolege so se čakali z veliko nestrpnostjo; ali meni se ni mudilo nikamor.

Davkar je prihajal v pisarno zelo pozno; ob desetih, časih šele ob polenajstih. Kadar je stopil v sobo, se je ozrl najprvo po meni; njegov obraz se je nekako čudno nasmehljajal in oči so mu zamežikale, kakor da bi hotel opomniti:

— Ali te še ni vrag vzal?

On bi pravzaprav ne imel nikake koristi od tega, toda najbrž ga je vznemirjala moja mrtvaška

Nekoliko težko mi je bilo, kajti privadil sem se bil črkam kakor Gogoljev Akakij Akakjevič. Privadil sem se bil tudi tem stenam in sovražnim obrazom okrog sebe. Dalo se je lepo sloneti ob mizi in misliti, medtem ko je v prsih trkala smrt.

Tisti dan je bilo veliko veselje v pisarni. Za trenutek so mi zamrzeli ti lopovi, ko sem jih videl, kako globoko so se oddehnili. Zamrzela mi je tudi pisarna, kajti od tedaj pa do zadnjega dne se mi je zdela posebno praznična in svetla, kakor da so padali od teh zadovoljnih obrazov svetli žarki na stene. Čutil sem obenem, da sem v tistem hipu, ko sem oddal prošnjo, izrekel obsodbo nad samim seboj. Šel sem domov s povešeno glavo in s trudnimi, drsajočimi koraki. Iz oken pisarne se je obračalo za mano troje ne obratih glav in na česti so postajali ter gledali moj suhi hrbet.

(Pride še.)

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblaščen pobotati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolica: Mihail Cinar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin. Denver, Colo.: Frank Skrabec. Leadville, Colo.: Jerry Jannik. Pueblo, Colo.: Peter Culliz, J. M. Rojtz, Frank Janesh in John Gern.

Salida, Colo. in okolica: Louis Castello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Safflich. Clinton, Ind.: Lambert Bolkar. Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolica: Lukas Podbrezar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič. Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Depue, Ill.: Dan. Badovinac. La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Zalel in Frank Bambich.

Oglesby, Ill.: Matt. Hribernik. Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek in Math. Ogryn.

So. Chicago, Ill.: Frank Černe in Rudolf Požek.

Springfield, Ill.: Matija Barborič. Cherokee, Kans.: Frank Režisnik.

Columbus, Kans.: Joe Knafele. Franklin, Kans.: Frank Leskovec.

Frontenac, Kans. in okolica: Frank Kerne in Rok Firm.

Kansas City, Kans.: Peter Schneller. Mineral, Kans.: John Stale.

Mulberry, Kans. in okolica: Martin Kos.

Ridge, Kans.: Mike Pencl. Calumet, Mich. in okolica: Pavel Shaltz in M. F. Kobe.

Manistique, Mich. in okolica: Frank Kotzian.

So. Itange, Mich. in okolica: M. U. Likovich.

Aurora, Minn.: Josip Fuzina. Chisholm, Minn.: K. Zgone in Jakob Petrich.

Duluth, Minn.: Joseph Sharabon. Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouze, M. L. Kaphs, Jos. J. Peshel in Louis M. Perusek.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotze. Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel.

Hibbing, Minn.: Ivan Pouše. Kitzville, Minn. in okolica: Joe Adamich.

Nashvank, Minn.: Geo. Maurin. New Duluth, Minn.: John Jerina.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich. St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Klein, Mont.: Gregor Zomec. Great Falls, Mont.: Math. Urieh.

Red Lodge, Mont.: Joseph Jeraj. Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.

Gowanda, N. Y.: Karl Sterniša. Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Marinič, Chas. Karlinger, Jakob Resnik in John Prostor.

Barberton, O. in okolica: Math Kra-mar.

Bridgeport, O.: Frank Hočevar. Colimwood, O.: Math. Slapnik.

Lorain, O. in okolica: J. Kumše in Louis Balant.

Youngstown, O.: Ant. Kikelj. Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa.: M. Klarich. Ambridge, Pa.: Frank Jakše.

Bessemer, Pa.: Louis Hribar. Braddock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Pleteršek. Burdine, Pa. in okolica: John Ker-žisnik.

Canonsburg, Pa.: John Koklich. Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk in John Zupančič.

Claridge, Pa.: Anton Jerina. Daughton, Pa. in okolica: A. Demšar.

Darragh, Pa.: Dragutin Slavč. Dunlo, Pa. in okolica: Frank Trobec.

Forest City, Pa.: K. Zalar in Frank Leben.

Farell, Pa.: Anton Valentičič. Fitz Henry, Pa.: F. Gotlicher.

Greensburg, Pa. in okolica: Joseph Novak.

Irvin, Pa. in okolica: Fr. Demšar. Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polane.

Luzerne, Pa. in okolica: Anton O-solnik.

Meadow Lands, Pa.: Georg Schultz. Monessen, Pa.: Math. Kikelj.

Moon Run, Pa.: Frank Maček. Pittsburgh, Pa. in okolica: Z. Jakšbe, I. Podvasnik, I. Magister in U. R. Jakobich.

South Bethlehem, Pa.: Jernej Korovšek.

Steeltown, Pa.: Anton Hren. Unity Sta., Pa.: Joseph Škerj.

West Newton, Pa.: Josip Jovan.

Willeck, Pa.: Fr. Seme in J. Peter-nel.

Tooele, Utah: Anton Palčič. Winterquarters, Utah: L. Blažich.

Black Diamond, Wash.: G. J. Po-renta.

Davis, W. Va. in okolica: J. Brosteh. Thomas, W. Va. in okolica: Frank Koeljan in A. Korenčan.

Grafton, Wis.: John Stampfel. Kenosha, Wis.: Aleksander Pezdin.

Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik in Frank Meh.

Sheboygan, Wis.: Heronim Svetlin. West Allis, Wis.: Frank Skok.

Rock Springs, Wyo.: A. Justin, Val. Stalich in Valentin Marčina.

Kemmerer, Wyo.: Jos. Motek.

"GLAS NARODA" JE EDI NI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH. NAROČITE SE NANJ!

Kje se nahaja moj svak JOSIP BERSA? Doma je iz občine Berje, pošta Rihenburg na Primorskem. Zadnje pismo sem prejel iz West Virginije in sedaj ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi. — Anton Ličen, Box 119, Ely, Minn. (17-20—3)

POZOR, ROJAKI!

Imam še nekoliko kosov po 5, 10 in 20 akrov najbolje zemlje blizu premostov, tovarn, zag in mesta na prodaj. Prejšnja cena je bila od \$50.00 do \$70.00 po akru, sedanja, in sicer do konca aprila, je od \$20.00 do \$35.00 po akru. Pomislite, pri nas ni zime in ne hude vročine in za takšno ceno jo ne boste dobili nikdar več pozneje. Zatorej pišite takoj na: J. Potoshnik, 1035 E. 71. St., Seattle, Wash. (17-18—3)

Iščem svojega prijatelja AVGU-STA FERJANC in njegovo družino. Doma je iz okraja Vransko, Spodnja Stajersko. Pred več leti se je nahajal nekje v West Virginiji, odkoder mi je pisal še v staro domovino. Ako kdo rojakov ve za njegov naslov, prosim, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi svojo-mu prijatelju, ki mu ima poročati važne stvari iz stare domovine. — Frank Praznik, Box 782, Hibbing, Minn. (17-20—3)

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLENDAR

za leto 1916.

Velja s poštnino vred 35 centov.

Obseg berila:

Domovini in narodu. (Pesem.) — Običajni Kalendar. — Strašno število. — Krogla. — Maska. — Razkritelj petroleja. — Red Marije Terezije. — Francija v vojnem času. — Jasna noč. — Moja ura. — Svetovna vojna in katoliška Cerkev. — Duševni blisk. — Pri sanitetnih kolonah, na bojišču. — Eksplosivne snovi. — V lekarni "Avstrija". — Iznajditelj podmorskega čolna. — Galipolis in Dardanele. — Julija Romain. — Rmena pošast. — Doživljaji v zraku. — Podzemsko mesto v Wieliczki. — Čustvena udova. — Kovač. — Kolonijalna posestva Nemčije. — Bodočnost Evrope. — Urednik. — Pohabljenec. — Le Betail. — O vzrokih svetovne vojne. — Petindvajset franke. — Kako nastane strelni jarek. — Kdo je bil? — Klasični topovi. — Pes v vojni. — Belgijska armada. — Pri generalnem štabu. — O podobnosti dvojčkov. — Ljubi denar. — Srečanje. — Mobilizacija v Venezueli. — Specialitete. — Prvi polet iz Evrope v Ameriko. — Čudne zgodbe. — Rdeči trak. — Pregled dogodkov svetovne vojne. — Kitajski tipi. — Smešnice. — Oglasi.

Slike:

Italijanski vodilni zrakoplov nad Benetkami. — Sestaneč nemškega in avstrijskega cesarja. — Prevažanje avstrijskih čet preko reke San. — Turška artilerija na Galipolisu. — Prizor na cesti v Belgradu: učinek šestnajstpalobne avstrijske granate. — Potop angleške ladije "Majestic" v Dardanelah. — Avstrijska kavalerijska patrulja ob Visli. — Ruska infanterija v zakopih. — Italijani so vjeli avstrijskega špijona. — Avstrijski oklopni vlak v Galiciji. — Italijanski bersaljeri v boju. — Mrtveci v zavzetem belgijskem zakopu. — Italijanska gorska baterija pripravljena za akcijo. — Ranjeni Rusi, zapuščeni od svojih ob priliki bega iz Varšave. — Srbske utrube pri Belgradu, razdejane od avstrijskih topov. — Avstrijski vojaki, katere so vjeli Italijani na goriški fronti. — Učinek avstrijskih granat v Zagradu. — Ameriški podmorski čoln. — Vojni arsenal v Belgradu, katerega so Avstrijci razdejali. — Fort Štv, 19 pred Przemyslom, katerega so Nemci zavzeli z bajonetnim naskokom. — Avstrijska havbična baterija v akciji. — Pogled na del Varšave. — Bolgarske čete na gorskem prelazu ob srbski meji. — Avstrijske prednje straže v Rusiji. — Italijanska poljska bolnica dve miše za fronto. — Prizor iz Lvova. — Učinek avstrijske granate v Anconi. — Avstrijska invazija na Poljskem. — Ruski vojni jetniki. — Vodilni angleški zrakoplov. — Bovee s Prestreljnikom. — Triglavsko pogerje.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

13 COETLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Vojna kuhinja nemške armade.

Vojna kuhinja je vojna kuhinjska priprava, katere namen je — kuhati jed za večje število moštva obenem; vsaka stotinja ima po eno takšno kuhinjo. Nemška armada uporablja te kuhinje sedaj prvič v vojni. Se v vojni leta 1870 — 71 je moral vsak nemški vojak sam skrbeti za hrano, dobil je sicer od svoje stotnije surovo hrano, katero si je pa moral v posebni kuhinji pripraviti sam skuhati na ognju v taberiščih. Prednosti, katere nudi vojna kuhinja za preskrbo vojaštva, so zelo velike, in čuditi se je, da jo niso že prejje upoštevali.

Pred kakim pol stoletjem je te danji šef pruskega generalnega štaba Moltke nameraval vpeljati vojne kuhinje, toda ni prodrl s svojo namero. Rusi so bili prvi, ki so vpeljali vojne kuhinje in jih tudi praktično uporabljali v rusko-japonski vojni 1904. Nemški častniki, ki so se iz študijski namenov nahajali na rusko-japonskem bojišču, so takrat spoznali, kakne vrednosti so vojne kuhinje; vsled tega so jih potem vpeljali za poskus deloma tudi v nemški armadi in jih prvič rabi li pri vojaških vajah l. 1908. Ker so se te kuhinje izbornu izkazale so jih Nemci potem splošno vpeljali. Francozi in Angleži še danes nimajo ne voznih vojaških kuhinj; vsak vojak je tam tudi — svoj kuhar.

Vojna kuhinja je bolj podobna kakemu možnarju kakor kuhinjski pripravi ter obstoja kakor na vadni top iz dveh delov: iz prednjega in zadnjega voza, ki sta priprazena drug na drugega tako, da je mogoče vsacega posamič voziti.

V prednjem vozu je shranba za 200 železnih porcij za moštvo in 3 železni odmerki za kufe; tu je shranjeno tudi namizno in kuhinjsko orodje. Kuhalna priprava se nahaja na zadnjem vozu, ki obstaja iz okoli 200 litrov držečega kotla in kurilnika. Kotel je dvostenski, med zunanjo in notranjo steno je prostor, ki je napolnjen z oljem. Olje se najprej segreje od ognja v kurilniku ter s svojo toploto kuha jedi, ki so v kotlu. Ta poslednji način kuhanja ima veliko prednost prvič v tem, ker se jedi ne morejo prisočiti, drugič pa ostanejo dalje časa gorke, ker se razgreto olje le počasi ohlaja. Do deset ur in še dalje so jedi v kotlu gorke.

Poleg tega kotla je pa še drug kotel za kavo, ki drži okoli 70 litrov in ima svoj poseben kurilnik. Za kurjavo se rabijo drva, štota ali premog; kurjiva mora biti za dva do 3 dni v zalogi, ki se nahaja v zadnjem vozu.

V zadnjem vozu je shranjen tudi mlinček za kavo, posodice za sol

in poper. Prav zadaj pa je zaklop na mizica, na katero se da pritrditi stroj za rezanje mesa. Poleg tega pa je še polno raznih predalčkov, ki so zaznamenovani s številkami, in vsak služi svojem posebnemu namenu. Cela vojna kuhinja je vzor vojaškega reda in smotrenosti; na precej majhnem prostoru se nahaja cela množica raznovrstnih priprav in pripomočkov. Vojna kuhinja z napolnjenimi kotli in dvema vozikoma tehta okoli 1,500 kg; vozita jo dva težka prežna konja.

Navadno dobivajo vojaki po 2 krat na dan gorke jed iz vojne kuhinje, meso in prikuho ali juho, in dva do trikrat vročo kavo. Hrana je sicer preprosta a točna katero lačni in utrujeni vojaki z najboljšim tekotom zavživajo. Vojaki šaljevi imenujejo vojno kuhinjo "top za guljaž".

Vojne kuhinje so se v tej svetovni borbi izbornu obnesle. Navzlic temu pa se semintja prigodi da moštvo iz različnih vzrokov ne more dobiti gorke hrane iz vojne kuhinje, bodisi da je kuhinja predaalec zaostala, bodisi da so se posamezniki razkropili in preveč oddaljili od svojega krdele. V takem slučaju si mora skuhati vsak vojak sam, zato ima tudi še vsak nemški vojak posebno kuhalne pripravne na tornistri. Toda to so le posamezni izjemni slučaji.

Rekviriranje usnja za podplate.

Na Hrvaškem kakor tudi na Ogrskem je proglašena naredba da se morajo izročiti v vojne namene vse zaloge usnja za podplate. Vsak lastnik, t. j. tovarnar, trgovec ali obrtnik sme zadržati za sebe največ 10 kg. usnja za podplate.

Posvetovanja poljskih škofov.

Pod predsedstvom metropolitana nadškofa dr. Kakovskega se je vršila v Varskvi konferenca varšavske cerkvene province; udeležili so se je škofje iz Ploeka, iz Sandomierza, iz Kujavicja in kanonik Kwiek iz Lublina. Odsotna so bila samo škof Losinski iz Kiele in po Rusih odpeljani škof dr. Karas iz Sejna. Konferenca je poslala papežu poklonitveno brzojavko s pristrano zalvalo za papežev besede v prilog Poljske.

ISKRICE O PRIJATELJSTVU.

"Prijatelj" senči tvoji je enak, ki zvesto za teboj se vije, dokler ti sreče solnce sije; ako te prepodi oblak, ko solnce ti zagrne mrak, se tudi "senca" tvoja skrije! Simon Gregorič.

Prijatelj! To je beseda vseh besed! kot meč, svetlo nabrušen, i v ognju i v strupu izkušen — on, ti — in na drugi strani — magari ves svet! O. Zupančič.

Adam.

Spisal Rado Murnik.

Bil je mlačen jesenski večer. Nad razeznim Ljubljanskim poljem je visela luna kakor kos velikanske pomaranče. Na zahodu so se tajali ginjaivi oblaki. Ne-topirji so todintankaj prhal po toplem zraku in na njivah so se oglašale jerebice. Pod starim Hudobinovinim kozleem konec vasi sta sedela Komatarjev Adam pa Hudobinova Mica in molčala v prijetni zamisljenosti.

Schopenhauer razlaga v svoji metafizični ljubezni, kako neusmiljeno se igra priroda s človeškim sreem. Fantu da kaže tisto mladenco najnikavnejšo, ki ima napačno, dopolnilna dušna in telesna svojstva. Dolgini da cenijo pritiklavke, energični da cislajo tapice in tutke, pa zopet narobe. So pa seveda tudi trdovratneži, ki ne spoštujejo prirodnega zakona in ljubijo svojeglavo kar tja v en dan. Adam in Mica pa nista bila taka, ampak sta se, akotudi nevede, vendar strogno ravnala po teoriji frankobrodkega modrijana.

Adam je imel na dolgem vratu debelo, oglato glavo s bledim obličjem; velikanske noge v platnenih hlačah so mu bile skrivenčene tako, da bi mu bili na paši lahko skakali veseli kostruščki skozi kolena kakor dresirani kužki v cirku skuži obroče.

Ona pa je bila skoro natanko narobe ustvarjena kakor on. Bila je majhna in segala v glavo le tako visoko, da je slišala tiktakanje Adamove žepne ure. Vrat ji je bil tako kratak, da si je komaj zavezavala ruto pod brado.

Dočim so drugi zasmehovali velikega krivokraka, je bil Mici nad vse všeč, zlasti kadar je jahal svojega suhega šareca v kravjem galopu mimo Hudobinove hiše na vodo, in so bežali vaski štrkolinki in samostrajčniki, kure in gospi pred njim, kakor pred zmagovitim vojskovodjo.

Ako ne bi bilo drugih, bi bila Adam in Mica najljubše par za Slovence. Žalibog pa ni bil z njih srečno zvezo zadovoljen nobi, ki mu je šla ob tem važna beseda. To je bil stari Hudobin, Micin oče. Ta čudni možakar ni kar ničesar hotel slišati o heerinem ljubčku.

"Vidiš, ljuba moja Mica", je izpregovoril Adam, "taka-le je, pa je! Bo že nekako; če ne bo dobro, pa bo slabo! Le verjemi mi, rad te imam po božjih in cerkvenih postavah, ampak tvoje oče so pa kar malo ježni name, odkar sem jim popasel ozimno rž."

Mica pa mu je odgovorila: "Rad bi, da bi vzela Prepeluharjeva, ki je pokora še tako star, da bi bil lahko pestoval mojega strica. Bog jim daj nebasa, saj so že zdavnaj umrli!" Tako sta se pogovarjala prijazno in spodobno in si včasih tudi malo stisnila roke. Nesreča pa je nanesla, da ju je zalotil — stari Hudobin.

"O križane težave!" je vzdihnila Mica, ko je zagledala očeta. "Zdaj nama pa Bog pomagaj dvakrat in trikrat! Še tepena bom!"

"Ta ne bo slaba!" je mrmral Adam. "Nocoj se je odklenil pekel menda vsem hudobam!"

Bližal se je pa samo majhen možič z drobno, kotasto glavo, v visoko debelo spodnjo ustnico, v višnjevi kamizoli z debelimi gumbi in v ogoljenih irhastih hlačah. Grdo je gledal s svojimi čukovimi očmi, prav tako, kakor bi ga davil lud sovraženik za goltance.

"Odkod si se pa ti vzel, ti mrzlica zelenkasta!" je pozdravil Adama, in glas mu je bil votel, kakor bi prihajal iz prazne kadi. "I — kdo je pa že tebe sem vabil, kaj?"

Adamu je pogomezelo čudno po hrbtu; plašno je gledal v tla. "Narazen! Domov!" je kričal dedec, ko je odvajal dekle. "Kdo ti je pa rekel todi-le čepeti? Te muhe, te tvoje zaljubljene muhe niso za nič in niso za nič, ti ne marnost nemarna! S tako pokveko! Ali ne hodi, kakor bi nosil iz mlina? Ali ne stoji kakor koza nasredi ledu? Ali ni ves tako grd kakor kočevski greh? Če laži po polju, se ga strahijo divji golobi, in celo vrane beže oddale pred njim. Njegova bajta ima ved lukenj kakor pa desak. No, pa bi bilo že vse to, če ne bi bil on Adam, ali če bi bila vsaj ti Eva! Adam pa Mica — to pa ni nič tvoj, ni nič in ni nič! Le prav po svoji želji, za doto se pa obrni!"

Tako se je repenel stari Hudobin in se znašel nad hčerko, Aves obupan.

dam mu je pokazal figo, pa bolj za hrbtom, ker je bil fant previden. Vzel je iz žepa rumenkast mehur, si natalčil tobaka v rdečo pipico s stolpastim pokrovom, okovanim s svetlimi glavici, prižgal, pogledal na levo, pogledal na desno in jo je mahnil po pri-ljubljeni navadi vseh nesrečnih zaljublencev v gostilnico.

Ondukaj je sam v kotu sedel kovač Cene, čokat majhen mož z napetim, sajastim obrazom, močnimi brkami in lokavimi očmi. Od omaroganega telovnika mu je vi-sela na srebrni verižici cela reč tolarjev, ključkov, zob in takih naveskov. Na klopi pri peči je dremal debeli gostilničar, ves to-ljiv in zaspan.

"O! Komatarjev?" je pozdra-vil kovač Adama in mu ponudil svoj polni kozarec. "Na, pojdi pit pa povej kaj pametnega!"

Adam je kihnul trikrat, in to se mu je zdelo dobro znamenje. Od-pil je, dotočil zopet vina do vrha, porinil čašo pred kovača in sedel k njemu.

"Mejdun!" je vzdihnil in zna-ljal z debelo glavo, kakor bi pre-našal vse križe in težave tega sve-ta. "Očka, dajte ga nama poliček, ali pa kar liter!"

Krčmar je zmignil, zazelhal in se pretegnil. Prinesel je Adamu ko-zarec in odepopal v klet po pi-jače.

Bistroumni kovač je uganil ta-koj, da taro Komatarjevega nekaj posebnega, in precej mu je zadel na pravo žilico, rekoč: "Ali je kaj res ali ne, da se šteješ neko-liko k Hudobinovi Mici?"

"I — kako pa to veš?" je blek-nil Adam. "Slišiš, kdo ti je pa to prinesel na nos?"

"Beži no!" mu je odgovoril Ce-ne in mu nalil. "Saj so vaju babe raznesle že po vsej vasi."

"Mejdunha, zato je nocoj sta-ri..." je dejal Adam hohnivo skozi nos in se prijel zanj.

"Kaj? Kaj je stari nocoj, pra-viš?"

"Navskriž mi hodi vse skupaj. Ceneček! Le dobro me poglej, pri-jatelj, zdaj sem še živ, dolgo pa ne bom več! Vse zapijem, vso svojo bernaško ropotijo!"

"Pojdi no, pojdi! Ne bodi no tak!"

"Pa prav res: tako bom pil, da umrem!" je vzklil Adam, iz-praznil kozarec in se žalostno po-gladi po glavi.

"Osel!" mu je rekel kovač in mu nalil kupico nanovo.

Adam ga je pogledal debelo; žnil pa ni nobene, ker je bil fant previden.

"Bolj nerodnega patrona ga pa ni v naši fari kakor si ti!" je na-daljeval zabavljivi kovač. "Kaj boš mislil na smrt! Tako klepetaj-tja v en dan, da nima ne repa ne glave!"

Adam se je pomaknil bliže k Ce-netu in mu sam izza sebe tiho raz-ložil, kako je bilo to in ono in vse. Krčmar je pričopal ter prinesel vina in prekajene slanice; gosta sta umolknila pa pridno jedla in primakala.

"Veš kaj", je zašepetal Cene, ko je gostilničar zopet zadremal na klopi, "saj ti poznaš mene, menda vendar, ne, jaz pa tebe. Dober fant si, rad daš zanj, ka-dar imaš. No, stari Hudobin se nocoj vdati, pa se bo! Deset mese-nih klobas stavi, da se bo! Že dolgo ga imam na piki, ker mi vselej utrga zaslužek. Tako je, primaruha, ali vama privoli v že-nitev — ali naj si pa hladi svojo hudobno kri v kehi!"

"Kaj praviš?" je vzklil Adam.

"Pst! Midva ga že nairhava, nič se ne boj!" je šepetal kovač še tiše. "Kaj bi ti to delalo pre-glavico! Ko prijatelj ti svetujem, da molčiš o vsem, kar ti povem. Tudi Mica ne sme zvedeti nič!"

Gori-le pojdeva v praprot, pod žlamorasto vrbo, koder sem lani zapalil osir, ali pa pod krivi ga-ber blizu meli..."

Govoril o jerebicih in zajčih, o zankah in očetu Hudobinu. — "Mi smo mi in ostanemo kakor smo bili, ali ni res!" je zavpil Adam. "Pa ga potegnimo še neko-liko! Hej, očka, vina sem kaj, da bo-va boljše volje! Danes je zame pastna nedelja! Juhuhu!"

Dal je še za štefan. — Vino ga je metalo na desno in levo, ki je vriskal in žvižgal sam proti domu.

"Ceneček, ta je ptiček!" je joč-ljal sam zase. Ugajalo mu je vse, kar je nasvetoval kovač. Sree se mu je topilo in tajalo od samega veselja; jel se je smejeti na glas, predno je šel leč. —

Tri hladna jesenska jutra sta vrebala kovač in Komatarjev za-štonj na posavskem pradu in ob gozdni stezah. Adam je bil že ves obupan.

"Nič ne bo, Ceneček, nič!" je tožil prijatelj, ko sta čepela četrto jutro ob ozkem križempotu za krivim gabrom v grmovju. "Krčmar naju je menda poslušal in je hitro nesel vse Hudobinu na nos. O, saj pravim, nič ne bo, sa-mo prehladiti se utegneva prav zlomkovo in dobiti oslovski ka-selj!"

"Tiho, čenča! Nisi videl tam-le zadrgnjenega zajca v zanki? Da-nes mora priti Hudobin todi-le mimo, če vse ne vem kaj! Mar bi nastavljal zastoj? Zdaj pa molči, jazbee neumni!"

Hladno je bilo v jutranji mo-krofi in suhi Adam se je tresel od mraza. Kar ga je Cene rahlo su-nil v laketi in mu mignil, naj se ne gane. Iz megle je slišal tihe korake vedno bliže in bliže.

Počasi, oprežno se je pritihtota-pil stari Hudobin. Koracel je na-ravnost proti gabru, ki je pod njim ležal ujeti zajec.

"Si že moj?" je vzklil polu-glasno, vzel mrtvo žival iz zanke in jo vtaknil v vrečo.

"Vi pa naši!" je zakričal ko-vač Cene in skočil z Adamom iz zasede.

"Kaj pa hočeta?" je vprašal Hudobin na videz mirno.

"Lepo znate nastavljal, oče!" se mu je rogul Cene.

"Jaz nisem nastavl — jaz že ne! Tako-le sem šel mimo — pa našel zajca."

"Čemu ste ga pa vtaknili v vre-čo?"

"I — da ga ponesem zaprise-ženemu lovcu!"

"Kaj malo? Kdo pa lazi tako na vse zgodaj z vrečo po megli? Nastavljal znate dobro, očka, iz-govarjate se pa presneto slabo!"

"I kaj je pa vse to tebi mar in vama obema?" je vzrojl starec, hotec se delati užaljenega in srdi-tega. Vrgel je vrečo na tla.

"Nama obema res nič, pač pa zandarjem!"

Ta beseda je zadela v živo. Hu-dobin se ni držal več ježno, am-pak prav priliznjeno.

"Koliko naj vama pa dam, da me ne naznanita?" je vprašal sladko.

"O vem, da imate doma polno skledo križavev!" mu je odvrnil Cene. "Le imejte jih. Sicer vam pa pove tukaj-le Komatarjev, kaj mu dajte, če nečete imeti si-tnosti s sodnimi škrieti!"

"No, kaj bi rad?" je vprašal tatinski lovec v hudi zadregi.

"Mico mi dajte, oče, pa bova molčala tako kakor vaš zajec!" se je odrezal Adam.

"Zaudarji, kazen, večna sru-mota!" je ugibal Hudobin in se praskal zdaj za levim zdaj za des-nim ušesom. "Dvoje jerebic imam tudi v vreči..."

"No, ali bo kaj ali ne bo nič!" ga je priganjal kovač. "Mar naj še kaj dolgo prezebama tukaj?"

"Pa naredimo, oče, no!" je prosil Adam.

Hudobin ga je pogledal od nog do glave, pobral vrečo z zajcem in mu dejal: "Pa poglej zvečer kaj k nam!"

Tako sta prišla Adam in Mica pod zakonsko igo, in žal ni bilo te

nikomur, ne ujama, ne staremu: zakaj odsihob sta hodila tast in zet skupaj nastavljal jerebicam in zajcem. Mica pa jih je tihotapila v Ljubljano.

POZOR, Slovenci v La Salle, Ill., in okolici!

Kadar potrebujete kočije za po-grebe, ali krste, vozniaka za pre-važanje pohištva, ali potrebujete premoga, pokličite telefon šte-418 W in jaz vam takoj postre-žem. Se vam vljudno priporočam

JOHN ŠETINA,
1142 — 5th St., La Salle, Ill.
(9.24 — 3)

ZENITNA PONUDBA.

Mladenč lepe postave in spo-dobnega obnašanja, star 24 let, se želi seznaniti s slovenskim dekle-tom v starosti od 17 do 22 let. Imam svojo farmo, obsegajočo 80 akrov. Katero veselje, naj mi piše, in sicer le resno misleča.

A. M.,
R. F. D. 1, Box 32, Medford, Wis.

Rad bi izvedel za moja dva pri-jatelja FRANKA ČELIGOJ in JOHN LIPOLD. Prosim e-njenje rojake, če kdo ve za rju naslov, da ga mi javi, ali naj se sama oglasita. — Joseph Pote-pen, Box 242, St. Marys, Pa.

(18-21—3)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim sream naznanjam so-rodnikom, prijateljem in znan-cem, da mi je nemila smrt odvzela ljubljeno mi brata

JAKOBA VIDICA.

Zemeljske ostanke smo pokopa-li dne 26. februarja na katoli-skem pokopališču v Greensburgu, Pa.

Pokojnik je bil član S. N. P. J. št. 232. Iskrena hvala članom te-ga društva, kakor tudi članom pevskega društva iz Conemaugh, ki so ob rakvi pokojnega zapeli par lepih, v sree segajočih na-grobnic in ga spremili k večnemu počitku; srčna hvala tudi članom društva sv. Barbare in S. S. P. Z. ter sploh vsem, ki so ga obiskovali še v bolezn, mu stregli in ga to-lažili.

Pokojnik je bil rojen v Višnji gori na Dolenjskem, je bil povsod priljubljen mladenič. Ostanu naj vsem v dobrem spominu. Bodi mu lahka tuja zemlja!

Anton Vidic, žalujoči brat.
Greensburg (Haydenville), Pa.
Box 107.

PRIPOROČAM

SVOJ DOBRO UREJENI

SALOON.

Na razpolago imam snažna preno-čišča po nizkih cenah.

Delo se je tukaj začelo odpirati.

JOHN RUPAR,
164 Reed St., Milwaukee, Wis
(26—2 8x 2x v t)

ZAHVALA.

Spodaj podpisani se najsrčneje-še zahvaljujem vsem, kateri so mi bili na pomoč v žalostnem polo-žaju smrti moje žene, kakor tudi vsem društvenim odborcem dru-štva sv. Neže W. C. O. F. v Chi-cagi, posebno predsednici in taj-nici, ter vsem, ki so mi več ali manj v čem pripomogli.

Frank Sadar,
žalujoči soprog.
Chicago, Ill., 14. marca 1916.
(17-20—3)

Rojaki!

Columbia gramofone in slovenske plošče je dobiti vedno pri:
IVAN PAJK,
456 Chestnut St., Conemaugh, Pa.
28 PISITE PO CENIK! 23

POZOR!

Za ure, verižice, prstane ter raznovrstno zlatino in srebrnino obrnite se name. Prodajam tudi Columbia grafophone in slovenske ter drugojezične plošče. Pišite po cenik!

ANTON J. TERBOVEC,
P. O. Box 1, Cicero, Ill.

Suhe dežele?

Rojakom naznanjam, da pošiljam vsakovrstne pijače to je piva, žganja in vino.

Pišite po cenik!

JOHN LANICH,
box 1024 Cheyenne, Wyo.

Važno za priseljence!

Državni delavski department Zdrženih držav je odprl svoj urad na 240 E. 79. St., med 2. in 3. Ave. v New Yorku. Urad je odprt vsak dan od osmih dopol-dne do osmih zvečer, ob nedeljah in praznikih pa od desete ure do polne pa do opoldne.

Namen tega urada je, nuditi naseljenecem nasvet, pouk in po-moč, in sicer vse brezplačno.

Ta urad je obenem tudi posre-dovalnica za delo in deluje spo-razumno in v zvezi z delavskim departmentom Zdrženih držav.

Za storjene usluge ni treba pla-čevati nikakih pristojbin.

Pišite ali pa pridite osebo!

(1x v t)

DELO! DELO!! DELO!!!

The Cleveland Cliffs Iron Co.,
Lumbering Department,
Marquette, Mich.

Potrebujemo 400 dobrih goz-darjev za delati drva in plačamo \$1.10 od klafte. Gozd imamo lep v ravnini. Stalno delo pozimi in poleti ter dobra stanovanja ozir-kampe, zdravo podnebje in dobra voda. Damo delo tudi pečlarjem in družba jim preskrbi ves potre-ben les za šende. Za vsa nadaljna pojasnila pišite našemu zastop-niku:

John Knaus,
Box 66, Forest Lake, Minn.
(24-2 18x v 2 d) Alger O.

Rad bi izvedel za naslov svojih dveh sester FRANČISKE UK-MAR in FILIPE GERDANC. Doma sta iz Podplanine šte. 1 pri Čabru. Lansko leto sta bili v Clevelandu, O., in sedaj ne vem za uju naslov. Rojake, ki vedo, prosim, da mi javijo, ali naj se sami oglasita. — Joseph Knaus, P. O. Contopa, Ala.
(17-20—3)

Dr. Richterjev
PAIN-EXPELLER
za revmatične bolei-ne, okorelost in negi-čnost sklepov in mi-sic.

Prijetni prihaja v zavoj, kot je naslikan tukaj. Odklonite vse za-voje, ki niso zape-čateni z Anchor varstveno znam-ko. —

25 in 50 centov v lekarnah ali na ravnost od

F. AD. RICHTER & CO.

74-90 Washington St.
New York, N. Y.

IŠČE SE

delavce za delati v usnjarni. Do-bra plača in stalno delo.
C. Moench Sons Company,
(12-2 v d) Gowanda, N. Y.

EDINI SLOVENSKI SALOON v Duluth, Minn.

Rojakom Slovincem naznanjam, da se nahaja moj SALOON pol bloka od Union postaje na desni strani W. Michigan St. šte. 413. Za obilen poset se priporočam.

JOS. SCHARABON.

POZOR, ROJAKI!

V Wauville, Conn., je poceni na prodaj 200 akrov velika farma. Na farmi je hiša (18 sob), hlev za 40 glav živine, konjski hlev za 8 konj, kokošnjak za 600 kur, tri šupe za seno itd. Farma je vsa ograjena. Za natančna pojasnila pišite na:

August Bach,
P. O. Box 1611, New York City.
(16-18—3)

POZOR ROJAKI!

Najuspešnejše mazilo za ženske lase, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega mazila zrastejo v 60 dneh krasni krsti in dolgi lasje kakor tudi moškim krasni brki in brada in ne bodo odpadali in osiveli. Revmatizem, krtičke ali trganje v rokah, nogah in v krsti, v osemih dneh popolnoma odsvi- vim, rane, opekline, bule, ture, krate in grinje, potne noge, kurje oči, ezubline v par dneh po-polnoma odsvinijo. Koder to mazilo zdravila brez uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik, knjižico in žepni Kelehar in pošljite 4 cente v markah za poštino.

JACOB WAHČIČ,
1092 E. 64. St., Cleveland, O.

Velika zaloga vina in žganja.

MARIJA GRILL

Prodaja belo vino po	70c. gallon
crno vino po	50c.
Drožnik 4 gallon za	\$11.00
Brinjevec 12 steklenic za	\$12.00
4 gallon (sodček) za	\$16.00

Za obilno naročbo se priporoča

Marija Grill,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio

Slaba prebava.

Kaj povzroča izgubo teka? Večkrat se pripeti, da na-enkrat izgubimo tek in da se nam celo hrana upira. Zdi se, kakor da bi narava hotela zmanjšati množino hrane, ki zanjo ne more skrbeti. Oslabljeni prebavljalni organi ne morejo opraviti vsega navadnega dela ter se branijo spre-jemati več. To pa kaže, da rabijo okrepila, da bodo po-stali dovolj krepi za svoje delo brez utrujenosti. Želimo vam priporočiti

TRINER-JEVO ameriško Elixir grenko vino

To sredstvo bo najprej očistilo notranjost, potem pa jo bo okrepilo in uredilo. Pomanjkanje teka in upiranje hrane bo potem polagoma izginilo in zopet boste imeli

ZDRAV TEK,
TELESNO MOČ IN
DUŠEVNO ČILOST.

Kakor hitro vam manjka ena teh življenskih potreb-nosti, bi se morali poslužiti Triner-jeve ameriškega Eliksir grenkega vina in uspeh vas bo prijetno presenetil. Rabite to sredstvo tudi v slučaju

NEPRAVILNOSTI PO JEDI,
ZAPRTJA,
KISLEGATA ALI GRENKEGA KOLCANJA
BLUVANJA,
ŽELODČNIH VETROV.

Lahko se zanesete, da vam bo dal Triner-jev ameri-kanski Eliksir grenkega vina zaželjeno olajšanje.

V lekarnah.

Cena \$1.00.

JOS. TRINER, izdelovalec

1333-1339 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Vaša družina bi morala imeti na razpolago dobro sredstvo proti kašlju. Rajše bi se poslužili Triner-jevega sredstva proti kašlju "Triner's Cough Sedative", ki ne vsebuje ni-kakih strupenih moli, kakor morfina ali kloroforma. Rabite, kadar kašljate, ste hripavi, ali pa, če vas boli vrat, itd. Cena 25 ali 50 centov, po pošti 35 ali 60 centov.

Slovenska Društva

po vseh Zjedinjenih državah imajo za geslo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdelujemo vse društvene, trgovske in privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj moderna opremljena izmed vseh slovenskih tiskaren v Ameriki. Pišite za cene vsake tiskovine nam, predno se obrnete kam drugam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše tiskovine.

EMILE GABORIAU:

GOSPOD LECOQ

34

(Nadaljevanje).

Zvil je pismo, vrgel ga je v obraz markiju de Courtomieu, o četu svoje žene: — Ti si izdajalec! — Ti si poskušal osramotiti ime naše rodbine. Lacheneur je pa rekel: — Povejte mlademu gospodu Escorval, da bom jutri ob določeni uri na določenem mestu.

Naslednji dan smo se sestali v nekem gozdiču blizu grada. — Komaj sta marki Marcijal in mladi baron prekrizala meče, je planilo iz grmovja kakih dvanajst vojakov. — Nekaj smo jih pobili, ostali so pa pobegnili. — Šele pozneje smo izvedeli, da je postal vojake stari marki de Courtomieu.

Jean Lacheneur se je klatil dolgo časa po gozdovih. — Prisegel je bil smrtno maščevanje Chupinu, ki je bil izdal njegovega očeta, markiju de Courtomieu in vojvodo Sairmeuse.

Jaz in mladi baron Escorval sva dobila iz domovine malo natančnejša poročila. — Marki Marcijal Sairmeuse je začel zopet občeati, da se na Marijo vrnila nazaj na svoje posestvo. Malo pred porodom je neznanom odšla in porodila dečka.

— Ali ta otrok še živi? — je vprašal Lecoq.

— Tega pa ne vem.

— Kaj ne, da mu je bilo ime Gustav?

— Ne, ime mu je bilo Maurice. — In to je tudi edino, kar smo izvedeli o tem otroku. Slednjič sva dobila iz domovine malo natančnejša poročila. — Marki Marcijal Sairmeuse je začel zopet občeati, da se na Marijo vrnila nazaj na svoje posestvo. Malo pred porodom je neznanom odšla in porodila dečka. — Slednjič je dospelo poročilo, ki je mladega barona strašno presenetilo. — Marijo so našli zastrupljeno v njeni sobi. — Zastrupil jo je bil stari Chupin. Zakaj je to storil, se ni moglo nikdar dogugati.

— Kaj je bilo pa z Lacheneurom?

— Klatil se je po okoliščini prežal na starega vojvodo Sairmeusa. — Toliko časa ga je zasledoval, dokler ga ni pri neki priliki ustrelil. — Zatem je izginil in o njem ni bilo nobenega sledu več.

Marki Marcijal je postal po smrti svojega očeta vojvoda in se s svojo ženo preselil v Pariz.

Stari korporal je utihnil.

Lecoq je rekel Tabaretu:

— Gospod Tabaret, ali bi lahko govoril na samem z vami?

— Seveda. — Stopiva v knjižnico, tam naju ne bo nikdo motil. Ko sta bila sama, je nadaljeval:

— No, kaj češ, moj dobri Lecoq?

— Kaj hočem? — Skrivnosti moram priti do dna. — Še danes bom prošil za dopust in se odpravil v Montaignac. — Zakle sem se, da bom izlekel iz Maja skrivnost.

— Dobro, le idi. — Samo prosim te, bodi previden.

Lecoq je priklimal. — Ko je odhajal, so se mu razširile nosnice kakor lovskemu psu, ki voha na svoj plen.

ENOSTIRIDESETO POGLAVJE.

Isto popoldne, ko je bil Lecoq pri očetu Tabaretu, je stopil vojvoda Sairmeuse v budoir svoje soproge. — Njegova soproga, ki je vsa blede ležala na zofi, mu je priklimala v pozdrav.

— Nekaj bi rad govoril z vami, madama — je rekel hladno in sedel na stol.

— Oh, kako sem bolna — je zamrmrala in pogledala vstran.

— Vem da ste, toda mora biti. — Blanche, velika nevarnost nam preti. — Zdi se mi, da se bo pojasnilo, kako je umrla Marija Lacheneur. — Vi gotovo veste o tej stvari. — Rotim vas, povejte mi po pravici. — Rešite čast našega imena.

— Moj Bog, kaj naj vam povem! — Jaz ne vem ničesar!

— Blanche, neresnico govorite. — Ker pa jaz že preveč vem, mi morate vse razodeti. — Ali mi ni znano, kaj vam je rojilo po glavi ta dva meseca, ko sem bil zaprt? — Vse bi dali, če bi mogli odgovoriti na sledeče vprašanje: — Kako je prišel Marcijal v krčmo udove Chupin?

— Da, res — je zašepetala soproga.

— No, vidite, povedal vam bom. — Pred nekaj tedni sem vas videl, ko ste šli v čisto navadni obleki na cesto, stopili v bližnji stojčjo kočijo in se odpeljali. — Zdelo se mi je, da ste zelo razburjeni in da se vam zelo mudi. — Ravno zategadelj sem šel za vami. — Vi ne veste, kako se mi je čudno zdelo, ko sem videl, da je kočija obšla sredi polja in ko ste se vi napotili v neko hišo. — Nekemu postopcu sem rekel, da naj mi drži konja šel sem k hiši in si jo natančno ogledal. — Vstopiti nisem hotel, vedoč, da bi ničesar ne izvedel.

Ko sem se vrnil domov, sem poslal svojega komornika Otona na poizvedovanje. — Kmalu se je vrnil in mi povedal, da je omenjena krčma last sina onega zloglasnega Chupina iz Sairmeuse. Krčmar da je že umrl in da zdaj upravlja gostilno njegova žena, starka Chupin.

Od onega časa sva vam bila jaz in moj komornik neprestano na sledu. — Do tega sem imel popolno pravico. — Kjer sta Chupin in Lacheneur, tam je nevarnost za našo družino. — Vsako pismo, ki ste ga dobili, je Oto odprl in ga dal meni prebrati.

Tako sem izvedel, da nameravate biti na pustno nedeljo ob desetih zvečer v krčmi pri "Grenadirju". — Preoblekel sem se in vam sledil.

— No, madama, ali še tajite, da niste v nobeni zvezi s Chupinom in Lacheneurom?

— V nobeni zvezi nisem z njima. — Ničesar ne vem.

Vojvoda je planil s stola in začel hoditi semtertja po sobi. — Slednjič je obstal pred svojo soprogo in rekel:

— Potemtakem vam moram zastaviti drugo vprašanje: — Kaj je z otrokom, katerega ste imeli, še predno ste postali moja žena?

Dama je zardela, v očeh se ji je zaiskrilo. — Hotela je nekaj povedati, pa ni mogla spraviti razen žalostnega vzdihla ničesar iz ust.

— Ali še vedno tajite? — Pogledajte ta papir tukaj. — To je račun privatnega detektiva in se glasi:

Poizvedovanje po otroku madame de Sairm....

Stroški za tretje četrtletje 18. 7000 frankov.

— Mogoče me boste vprašali, kje sem dobil ta papir? — To je bilo čisto enostavno. — Vašo pisalno mizo sem preiskal in sem ga našel. — No, povejte, madama, kaj je z vašim otrokom?

— Prosim vas, ne govorite tako zaničljivo! — je vzkliknila. — Da, res je. — Veliko let sem poizvedovala po nekem otroku. — Toda ta otrok ni moj.

— Čegav pa je?

— To je otrok Marije Lacheneur.

— Ah! — je vzkliknil vojvoda.

— Da, če hočete vam še malo natančnejše povem. — To je otrok Marije Escorval. — Ona je bila namreč soproga mladega Escorvala. Vojvoda je prebledel.

— Kje ste pa izvedeli? — Kako to, da sami vi veste? — Zakaj ste poizvedovali po otroku, katerega oče še živi? — Ali ne veste, da je Escorval moj smrtni sovražnik?

— Izpolniti sem morala obljubo, katero sem zadala umirajoči... V istem trenutku je izprevidel, da je preveč povedala. — Toda izgovorjene besede se ne more več vzeti nazaj.

Obraz si je zakrila z rokami in zašepetala:

— Jaz sem storila.

— Marijo?...

Molče je priklimala.

— Slutil sem — je rekel vojvoda s pritajenim glasom.

— Da, jaz sem storila. — In tako sem razodela ono, kar sem skrivala leta in leta. — Mislila sem, da vas Marija ljubi. — Prepričati sem se hotela, če jo tudi vi ljubite. — Chupina sem najela kot svojega špijona. — Denar je jemal od mene, toda službo je slabo opravljal. — Zatem sem od neke druge strani izvedela, da boste imeli z Marijo sestanek.

— Samo enkrat sem jo videl po poroki — je rekel vojvoda. — In to je bilo zaradi starega Escorvala.

— Vem, vem. — Chupinu sem naročila, da naj natančno opazuje njeno hišo. — Ker mu nisem dovolj zaupala, sem se ponoči sama odpravila tja. — Chupina še ni bilo. — Naenkrat so se odprla vrata in na pragu se je pojavila ženska postava. — Bog ve, koga pričakujete? — sem se vprašala sama pri sebi. — Koga drugega kot mojega moža? — Šla je po poti, ki vodi mimo hiše in izginila za ovinkom.

Vrata je pustila nastežaj odprta. — Neka neznanca sila me je gnala v njeno stanovanje, ki je bilo silno razkošno opremljeno. — Kdo ji je dal to opremo? — Moj mož!

Pogledala sem na omaro in zapazila na njej malo steklenico, na kateri je bil napis "strup".

Na kamnu je bila skodelica vrele juhe. — Ali jo je prihranila zase ali za svojega obiskovalca? — Kaj me briga. — Brez pomisleka sem zljala strup v juho in hotela oditi.

(Nadaljevanje prihodnjé).

dobite "GLAS NARODA" akoni štiri mesece dnevno, izvzemši nedeljo in poštinski prazniki. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila z bojišča in rasne slike. Sedaj ga sleherni dan raspolijamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osobe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA

VSakovrstne TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH,

: : DELO OKUSNO. : :

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berta pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem s velikim užitek prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli....

Friderik pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madama Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštvu boljši časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovnik: To knjigo bi človek najraje poljubil, v dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Štajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedel sem v nekem gozdu pri Grieglach in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem". Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bo je tudi v Bolah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jla kdaj bral....

C. Neumann Nefer: — To je najboljša knjiga, kar so jli spisal ljudje, ki se borijo za svetovni mir....

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): "Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom posodil. Ne bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli na križemsvet in učili vse narode...."

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Sedaj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa pripravitelj šenske Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročajo jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street,

New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH. — NAROČITE SE NAJEN!

NAKNAJLO.

Čezjenim naročnikom v Pennsylvaniji sporočamo, da jli bo v kratkem obliak naš potrošni stopnik

Mr. ZVONKO JAKŠNE, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila. Upravništvo "Glas Naroda".

Brezplačen nasvet in pouk
priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljenca ter jim pomaga, če so bili osleparjeni, oropani ali če so z njimi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljan Združenih držav, kje se oglašiti za državljanke liste.

Sorodniki naj bi čakali novodošle priseljenca na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite: STATE DEPARTMENT OF LABOR, BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Newyorški urad: 230, 5th Ave., Room 2012.

Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Morgan Building. Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer. (1x v t)

Rojaki, naročite se na "GLAS NARODA", edini slovenski dnevnik v Ameriki.

HARMONIKE

bodite kakršnekoli vrste tistojem in popravljamo po najnižjih cenah. a do to trpčno in zanesljivo. V poprav, zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem šad 15 let tukaj v tem poslu in sode, v svojem lastnem domu. V poprav, vsačem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu in koriko kdo zahteva brez nadaljnj vprašanj.

JOHN WENZEL.

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Veliki vojni atlas

vojskajočih se evropskih držav in pa kolonij
skih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company.

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postraženi.

Velika vojna mapa

vojskajočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjednjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company.

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Zanestljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dospejo denarne pošiljlatve tudi sode, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebuje pošiljlatve v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino?

100 K velja sedaj \$13.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.